

ת"פ 13132/08/13 - מדינת ישראל נגד שלו אל חיק, שלמה אלקיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13132-08-13 מדינת ישראל נ' אל חיק ואח'

בפני כב' השופט אברהם טל, נשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שלו אל חיק
2. שלמה אלקיים

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם 1 הורשע עפ"י הודאתו בכתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת הסדר טיעון שאינו מתייחס לעונש, בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

נאשם 2 הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת הסדר טיעון שמתייחס לעניין העונש, בתקיפה והצדדים עותרים להטיל עליו לבצע עבודות של"צ, מאסר על תנאי ולהעמידו בפיקוח שרות המבחן.

2. עפ"י הנטען בכתב האישום המתוקן בתאריך 21.7.13 נסעו המתלוננים ברכבם והבחינו בנאשם 1 שחצה את הכביש כשהוא אוחז ב- 4 סכיני תער שלקח מהספר.

המתלוננים עצרו את רכבם, ירדו ממנו והתפתח ויכוח ביניהם לנאשם 1 שבסופו אמר להם הנאשם לחכות והוסיף "עכשיו יהיו בעיות". נאשם 1 הזעיק את אחיו למקום כי חש מצוקה, המתלוננים ירדו מרכבם ותוך דקות הגיעו למקום נאשם 2 ואחיו של נאשם 1.

האירוע נושא הרשעתם של הנאשמים, בסופו ברחו המתלוננים מהמקום, מתואר בסעיף 6 כך:

"בין המתלוננים לנאשם 1 התפתח דין ודברים שהוביל לכך ש.מ.נ. תפס בחולצתו של נאשם 1. בתגובה לכך, חתך הנאשם 1 באמצעות התערים את מ.נ. בצווארו ודקר את זרועו הימנית. הנאשם 2 דחף והכה באגרופיו בחזהו של ג.א. והנאשם 1 חתך את ג.א. בכתפו הימנית".

כתוצאה ממעשי נאשם 1 נחתך המתלונן נ.א. בכתפו ונזקק לתפרים וחיבישה והמתלונן מ.נ. נחתך בצווארו ובזרועו הימנית, כפי שנראה בתמונות ע/2 ומתואר בתעודות הרפואיות ע/1.

תסקירי המבחן

3. מתסקיר המבחן שהוגש לגבי נאשם 1 עולה שהוא בן 26, רווק, גר בבית אימו, שגרושה מאביו, ובמשך 4 שנים לפני מעצרו עבד עם אביו ואחיו בהובלות.

הוא נשר מלימודיו בתום 10 שנות לימוד כדי לסייע בפרנסת הבית, בהיותו בן 16 עבד בעבודות מזדמנות ואח"כ השתלב בהובלות עם אביו.

בשל ההליכים המשפטיים נמצא נאשם 1 בסטטוס של פטור מצה"ל אך לא ברור אם תהליך גיוסו יושלם, כאשר הוא מבטא מוטיבציה גבוהה להתגייס.

נאשם 1, שאין לו עבר פלילי, לוקח אחריות מלאה על התנהגותו ומצר על תוצאותיה. לדבריו, הוא חש איום מצד המתלוננים, שהתגרו בו ללא סיבה ברורה, ופעל באופן אימפולסיבי וחרגי להתנהגותו ולערכיו בד"כ, מבלי שתכנן לפגוע במתלוננים.

קצינת המבחן שוחחה עם המתלונן מ.נ. שנפגע בצווארו, שאמר לה כי מאז האירוע הוא נמצא במצב נפשי ירוד, שבגללו אינו מתמיד בטיפולים שצריך לקבל, ומזניח את מצבו. הוא לא עבד 4 חודשים וחזר לעבוד רק לפני חודשיים במקום עבודה חדש.

קצינת המבחן סבורה שחשוב לנצל את ההליך המשפטי כדי להעמיק את הקשר הטיפולי עם נאשם 1 כדי לסייע לו ולאחר שהשתתף בקבוצה לעצורי בית הוא שולב בקבוצה בשרות המבחן.

לדברי קצינת המבחן, על סמך נתונים שהובאו בתסקיר, הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד נאשם 1 הוא נמוך שכן ההליך הפלילי הציב גבול להתנהגותו. לאור נכונותו של נאשם 1 להשקיע משאבים רגשיים וקונקרטיים כדי לשקם את חייו, התובנה, הבושה והחרטה שהוא גילה על התנהגותו ומאחר והוא שומר על יציבות תעסוקתית ממליצה קצינת המבחן על הטלת 450 שעות של"צ והעמדתו בפיקוח שרות המבחן במשך שנה.

4. מתסקיר שרות המבחן לגבי נאשם 2 עולה שהוא בן 23, גר עם הוריו, עובד שבועיים בחברה לתיקון מכשירים סלולאריים לשביעות רצון מעבידו ועומד להתחתן.

הוא למד 11 שנים, גילה קשיים לימודיים ונידון בבימ"ש לנוער לצו מבחן ושל"צ ללא הרשעה לאחר שהיה אלים כלפי חבריו. הוא שירת בצה"ל כמכונאי רכב לשביעות רצון מפקדיו, לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות ולמד כעשרה חודשים במכללת בית ברל.

נאשם 2 לקח אחריות על התנהגותו, מתחרט עליה ומסביר אותה ברצונו להגן על נאשם 1, בן דודו.

נאשם 2 מבטא מודעות והבנה ראשונית לבעייתיות בהתנהגותו ומאז ביצוע העבירה הוא הפיק לקחים ומתאמץ לתפקד באופן תקין, כאשר ההליך המשפטי ומעצרו במשך שבועיים היו גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

קצינת המבחן התרשמה, על סמך נתונים שהובאו בתסקיר, כי קיים סיכון נמוך שנאשם 2 יבצע עבירות אלימות בעתיד ואם יבצע אותן מידת חומרתן תהיה נמוכה. הנאשם 2 זקוק לטיפול, הוא משתתף מאז חודש מאי 2014 בקבוצה טיפולית בשרות המבחן ומשתף פעולה ויש מקום להמשיך בקשר איתו ולעקוב אחרי השתלבותו בטיפול.

קצינת המבחן ממליצה להעמיד את נאשם 2 בפיקוח שרות המבחן למשך שנה ולהטיל עליו ענישה חינוכית קונקרטי של של"צ במשך 200 שעות.

טיעוני ב"כ הצדדים והנאשמים

5. ב"כ המאשימה טוענת כי מתחם הענישה הראויה למעשיו של נאשם 1 הוא בין שנתיים וחצי לשש שנות מאסר שכן הוא יזם את האירוע האלים והתקשר לאחיו ולנאשם 2, בן דודו, שיגיעו למקום במקום לעזוב אותו. התגובה של נאשם 1 לתפיסת חולצתו ע"י המתלונן חורגת מכל פרופורציה. נאשם 1 חתך את המתלונן בצווארו וגרם לו חבלה שהצריכה ניתוח ואשפוז ואח"כ חתך את המתלונן השני בכתפו.

ב"כ המאשימה לא מקבלת את המלצת התסקיר וטוענת שהעונש הראוי לנאשם 1 הוא מאסר בפועל ולא של"צ או עבודות שרות וגם אם אין לנאשם 1 עבר פלילי ויש לו סיכויי שיקום עונשו לא צריך לחרוג לקולא מהמתחם.

ב"כ המאשימה מבקשת להטיל על נאשם 1 מאסר בפועל בתוך המתחם הנ"ל, מאסר על תנאי ותשלום פיצויים למתלוננים.

ב"כ המאשימה הסבירה את פער הענישה בין הנאשמים בכך שנאשם 2 לא לקח חלק באירוע החמור ולא ידע שנאשם 1 מצויד בסכינים וביקשה לאמץ את הסדר הטיעון לגביו.

6. ב"כ נאשם 1 טענה כי יש לאבחן את עניינו של נאשם 1 מנאשמים אחרים שהורשעו בעבירות אלימות בגלל הנסיבות המיוחדות של הנאשם והאירוע.

נאשם 1 סיים את יום עבודתו, לקח תערים מהספר והלך לקוסמטיקאית לקחת פינצטה על מנת לסדר את גבותיו. האירוע לא היה מתוכנן אלא התפתח אחרי ויכוח בינו לשני המתלוננים, בעקבותיו חש מאוים והזעיק את אחיו.

המתלוננים היו יכולים למנוע את האירוע אם היו נוסעים לדרכם אך אחד מהם תפס בחולצתו של הנאשם כדי להכותו.

הנאשם 1 לא יזם את האירוע אלא הוא אדם נורמטיבי כל חייו שנקלע למצב קיצוני ובשלב זה הוחלט לא לגייסו לצה"ל.

ב"כ הנאשם 1 טוענת שהפסיקה שהביאה ב"כ המאשימה לצורך קביעת מתחם הענישה לגבי נאשם 1 שונה באופן מהותי מהנסיבות של האירוע נושא הרשעתו ומנסיבותיו של נאשם 1.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה שבה נידונו נאשמים, חלקם בעלי עבר פלילי, שהשתמשו בסכין שבה הצטיידו מראש לדקירה ונידונו לעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ נאשם 1 עותרת להתייחס לנאשם 1 כאל "בגיר-צעיר" ולקבוע שמתחם הענישה לגביו נע בין 6-12 חודשים ומקומו במתחם צריך להיות ברף התחתון, גם אם לא של"צ כפי שמציע שרות המבחן.

ב"כ הנאשם 1 עותרת להעדיף את האינטרס השיקומי שכן הסיכוי להישנות ביצוע עבירות על ידו נמוך ושליחתו למאסר תגדע את ההליך הטיפולי. גם המתלונן לא מבקש למצות את ענישתו של נאשם 1 וניתן להוסיף לעונשו של נאשם 1 גם חיוב לפצות את המתלונן.

7. נאשם 1 כתב במכתבו לעונש שהוא מתחרט ומצטער על המקרה, הוא פעל מתוך לחץ ופחד, לצערו תגובתו היתה קיצונית ולא התכוון לפגוע במתלוננים. הוא לא אלים, אין לו עבר פלילי והוא מבקש להמשיך את הטיפול והשיקום אצל קצין המבחן ולא לחזור למאסר.

8. ב"כ נאשם 2 עתר לקבל את הסדר הטיעון לאור התיקון המשמעותי של כתב האישום, ומאחר ונאשם 2 נוטל אחריות על מעשהו ומתחרט עליו.

נאשם 2 הביע חרטה על הסיטואציה אליה נקלע.

דיון והכרעה - נאשם 1

1. בקביעת מתחם הענישה באשר למעשהו של נאשם 1 (להלן: "הנאשם") אני מתחשב לחומרה בכך שהנאשם פגע בצורה משמעותית בשלומם ובבטחונם של המתלוננים, ובמיוחד בשלמות גופו של המתלונן מ.נ., שנחתך בצווארו ובזרועו הימנית.

עם זאת, בקביעת מתחם הענישה, יש לזקוף לקולא את התנהגותם של המתלוננים שקדמה לביצוע המעשים.

עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, שבו הודו הנאשמים, המתלוננים עצרו את רכבם, ירדו ממנו והתווכחו עם הנאשם, שחצה את הכביש כשבידו 4 סכיני תער שבהם החזיק לתומו. אמנם הנאשם אמר

למתלוננים בסופו של הויכוח לחכות והוסיף "עכשיו יהיו בעיות" אך המתלוננים לא עזבו את המקום, כפי שיכולים היו לעשות במיוחד נוכח האיום, אלא המשיכו להתווכח איתו, גם לאחר שאחיו ונאשם 2 הגיעו לעזרתו, והמתלונן מ.נ. תפס בחולצתו.

אמנם תגובתו האלימה של הנאשם להתנהגות המתלוננים היתה בלתי מידתית אך מדובר היה בתגובה אימפולסיבית וספונטנית שלא תוכננה מראש על ידו.

2. ב"כ המאשימה הציגה בפני את פסה"ד בע"פ 8151/00 **נידום נ' מדינת ישראל** שבו נידון המערער ל-42 חודשי מאסר ולעונשים נלווים לאחר שדקר את המתלונן בחפץ חד לאחר ויכוח ביניהם אך באותו מקרה הגיע המערער כשהוא מצויד בסכין והיה לו עבר פלילי בעבירת אלימות.

מנגד הציגה ב"כ הנאשם פסקי דין של ביהמ"ש העליון וגזרי דין של בתי המשפט המחוזיים ובתי משפט השלום שבהם הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות אלימות עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות בשל היותם "בגירים-צעירים" בעלי סיכויי שיקום למרות שחלקם היו בעלי עבר פלילי והורשעו בעבירות חמורות מאלה שבה הורשע הנאשם.

3. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה הראוי למעשהו של הנאשם 1 הוא בין שנה לשלוש שנות מאסר.

4. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אני מתחשב לקולא בגילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, היותו עובד לפרנסתו ופרנסת משפחתו במשך שנים רבות, הודאתו ולקיחת אחריות על מעשיו בדבריו בפני ובפני שרות המבחן, במוטיבציה שלו להתגייס לצה"ל ובסיכויי שיקומו כפי שעולים מתסקירי שרות המבחן.

5. יש בסיכויי שיקומו של הנאשם ובענישה באשר ל"בגירים-צעירים" כפי שבאה לביטוי בפסיקת ביהמ"ש העליון (ראה למשל פסק דינו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל**) כדי להביא במקרה זה לחריגה לקולא ממתחם הענישה.

אמנם, לא בכל מקרה יביאו הגורמים הנ"ל לחריגה ממתחם הענישה אך המקרה והנאשם בפני לא דומים למקרים ולמערער נושא רע"פ 398/14 **ערגי נ' מדינת ישראל** שהוצג ע"י ב"כ המאשימה שכן באותו מקרה הורשע המערער בשבע פריצות לדירות, 5 גניבות, עסקה אחרת בסם ועבירות אחרות וההליך הטיפולי בו לגמילתו בסמים הופסק בגלל גילוי שרידי סם בבדיקות שמסר.

6. לאור כל האמור לעיל, אמנם אינני מקבל את המלצת שרות המבחן להטיל על המערער 450 שעות

עמוד 5

של"צ, שסוטה באופן מפורז ממתחם הענישה הראוי, אך נראה לי כי גם בהתחשב בעונש המוסכם של נאשם 2, מבלי להתחשב בשוני בהתנהגות, מן הראוי להקל בעונשו של נאשם 1.

7. אני מטיל על נאשם 1 שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות בכפוף לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שרות.

אני גוזר על נאשם 1 שנת מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות כלפי גוף מסוג פשע.

אני גוזר על הנאשם 1 שישה חודשי מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות כלפי גוף מסוג עוון, למעט תגרה.

אני מעמיד את הנאשם 1 בפיקוח שרות המבחן למשך שנה החל מיום 15.7.14.

אני מחייב את נאשם 1 לפצות את המתלונן מ.נ. בסכום של 20,000 ₪ ואת המתלונן ג.א. בסכום של 5,000 ₪.

הפיצויים יופקדו בקופת בימ"ש זה תוך 90 יום ויועברו למתלוננים עפ"י פרטים שיועברו ע"י המאשימה תוך 3 ימים.

דין והכרעה - נאשם 2

1. אני מכבד את הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2 שמתחשב בחלקו באירוע, מבלי להקל ראש בפציעתו את המתלונן, בהודאתו, בסיכון הנמוך שיבצע עבירות אלימות בעתיד ובסיכויי שיקומו כפי שמובאים בתסקיר שרות המבחן שהמליץ להטיל עליו עבודות של"צ ולהעמידו בפיקוחו.

2. אני גוזר על נאשם 2 לבצע 200 שעות של"צ בפנימיית "הכפר הירוק".

אני גוזר על נאשם 2 שנת מאסר על תנאי שלא ירצה אלא עם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

אני גוזר על נאשם 2 שישה חודשי מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון, למעט תגרה.

אני מעמיד את נאשם 2 בפיקוח שרות המבחן למשך שנה מיום 15.7.14.

הודעה לנאשם 2 זכותו לערער לביהמ"ש העליון תוך 45 יום מהיום.

הנאשמים יתייצבו ביום 15.7.14 בשעה 08:00 בפני קצינת המבחן, גב' טל בורמן משירות המבחן למבוגרים בהרצליה על מנת לחתום על צווי המבחן.

המזכירות תעביר עניינו של הנאשם 1 לממונה על עבודות שירות על מנת שיחווה דעתו בדבר אפשרות ריצוי מאסר בעבודות שירות, מקום ומועד תחילת ביצוען.

ניתן להזמין את הנאשם 1 באמצעות באת כוחו, עו"ד סוויד, פקס 09-8874466, טל' 09-8874477.

נקבע לדין בחוות דעת הממונה לגבי נאשם 1 ביום 8.9.14 בשעה 09:00.

הנאשם 1 הוזהר כי עליו להתייצב בפני הממונה על עבודות שירות במועד אליו יוזמן וכן להתייצב לדין במועד הנדחה.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ד, 14/07/2014 במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.

אברהם טל, שופט,
נשיא